Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8142
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

et per appetitu sensitiuu qualem quo omnu
quodq; mebrorum lesu appetit deliriam et sen
tire conuenens, et contrariu sui nocumeti. ¶
Venenu ergo ut cu i nullo participet cum
complexione cordis et natura ab ipso corde du
sanu est no trahitur ymo refugiet illud
tamq; inimicu oppositu, quado vo cor esset
infirmu et appetitu sensus ymo appeteret
et traheret contrariu sue passioni, et sdm
istu modu venenu veneno curat, nam qn
aliquis venenu assumpsit, puta opiu, quod
infrigidando corpus vsq; ad cor et deinde
coagulando sanguine cordis ex quo mors in
troducit antequ cor sensu amittat ex freigi
ditate opij sentiens nocumetu, desiderat
meditina calida, et si det castoreum, qd
de se est in genere venenorum, ipm castoreu
cor trahet mediante appetitu sensitiuo, no
ut venenu oppositu substatie cordis, sed
ut oppositu qualitatis male introducte
per opium. Het aute ratio no plus mon
strat qua cor attrahit ad se venenu si sit
quodlibet mebrorum infirmu ad se trahat
opposita qualitate, preterea dato q cor qn
sentiuit nocumetu venem freigidi vtute
appetitus sensitiui appetat meditina cali
dam et ipsam ad se trahat, adhuc stat
questio quomo illud venenu primu datu
transiuit ad cor ¶ Cruace dicendu videt
q nullo modo cor ad se vnq; venenu tra